

תלמודו בידו

דף סט עמוד א

- [א] האם מותר לכהנים ליהנות מבגדי כהונה שלא בשעת העבודה, ומדוע ?
- [ב] כיצד אמרו שמותר להניח ראשו על בגדי כהונה, והרי נהנה מן הכלאים ?
- [ג] האם מותר לשבת על גבי כלאים ?
- [ד] האם מותר לשים תפילין אצל ראשו של אדם ישן ?
- [ה] מהו "יום הר גריזים" שאסור להתענות ולהספיד בו ?

- [א] מחוץ למקדש: אסור ללובשם, שבכך נוהג בהם דרך חול.
במקדש: אכילת הקרבנות מותרת, משום שהיא משלימה את כפרת בעל הקרבן.
לטייל בהם מותר אפילו שלא בשעת עבודה, מפני שניתנו ליהנות בהם.
לישן בהם אסור, שמא יפיח בהם. אבל מותר להניחם תחת הראש.
- [ב] 1. היתר זה נאמר רק לסוכר שבבגדי כהן הדיוט לא היה כלאים (האכנסט מבוץ).
2. בגדי כהונה קשים ואינם מחממים, ואין בהם משום איסור כלאים.
שלא אסרה תורה בכלאים אלא הנאת לבישה דוקא, כגון חימום.
- [ג] מן התורה: מותר, שנאמר "לא יעלה עליך", אבל אתה מותר להציעו תחתך.
מדרבנן: אסור, שמא יכרך חוט אחד על בשרו.
ואפילו עשרה מצעות זה על גב זה וכלאים תחתיהם, אסור לישון עליהם.
- [ד] מותר. שאין הפחה מתוך שנתו בזיון לתפילין כשאינן קשורות עליו.
- [ה] בעשרים וחמשה בטבת, נתן אלכסנדר מוקדון רשות לכותים להחריב את המקדש.
וכששמע שמעון הצדיק על הגזירה, לבש בגדי כהונה ומשום עת לעשות, או שעדיין לא הוקדשו, ויצא לקראת אלכסנדר יחד עם נכבדי ישראל.
כשראה אלכסנדר את שמעון, ירד ממרכבתו והשתחוה לפניו, וביטל הגזירה.
ונתן ליהודים רשות לעשות בהם כרצונם, ולהחריב את מקדשם שבהר גריזים.